

INFORMACIJA O PRIJAVI BLAGOVNE OZIROMA STORITVENE ZNAMKE

Postopek priznanja blagovne oziroma storitvene znamke določajo:

- Zakon o industrijski lastnini (Uradni list RS, št. 51/2006 – uradno prečiščeno besedilo),
- Pravilnik o vsebini prijave znamke (Uradni list RS, št. 102/2001),
- Uredba o pristojbinah urada RS za intelektualno lastnino (Uradni list RS, št. 128/2006).

Prijava znamke mora vsebovati:

1. zahtevo za registracijo znamke, praviloma na izpolnjenem obrazcu SIPO Z-1 (3 izvode),
2. seznam proizvodov ali storitev (2 izvoda),
3. prikaz znaka v črno-beli tehniki (5 izvodov); če se zahteva varstvo znaka v barvi, prikaz znaka v barvi (5 izvodov),
4. potrdilo o plačilu prijavnih pristojbin .

Prijava za kolektivno znamko mora vsebovati tudi pravilnik o kolektivni znamki. Kot kolektivna znamka se lahko registrira znak, ki je namenjen razlikovanju blaga ali storitev članov nosilca kolektivne znamke od blaga ali storitev drugih podjetij z ozirom na proizvodni ali geografski izvor, vrsto, kvaliteto ali kakšne druge značilnosti. Prijavitelj oziroma nosilec kolektivne znamke je lahko vsako društvo ali združenje, vključno z zvezo društev ali združenj, ki ima lastnost pravne osebe.

Če se zahteva varstvo zvočnega znaka, grafični prikaz znaka, kot je na primer notni zapis oziroma zvočni zapis na zgoščenci v CD formatu (CD-DA) ali kot MP3 datoteko; dolžina predvajanja naj bo omejena na največ 1 minuto; velikost MP3 datoteke naj bo omejena na 1 MB, izbor bitne hitrosti pri kodiranju podatkov pa naj omogoči kvaliteto predvajanja, ki bo približno enaka CD zapisu.

Urad določi datum vložitve prijave in številko prijave pri vsaki prijavi, ki vsebuje najnujnejše sestavine, in sicer: navedbo, da se zahteva registracija znamke, podatke, ki omogočajo ugotovitev identitete prijavitelja ali vzpostavitev stika z njim, prikaz znaka in navedbo blaga ali storitev, za katere se zahteva varstvo z znamko.

1. Zahteva za registracijo znamke

Zahteva za registracijo znamke se praviloma vloži na obrazcu SIPO Z-1, ki je na voljo v vložišču urada ali na domači strani urada (<http://www.uil-sipo.si>). Obrazec s spletne strani je potrebno izpolniti v treh izvodih.

Prijava se pošlje na naslov Urad RS za intelektualno lastnino, Kotnikova 6, p.p. 206, 1000 Ljubljana, ali odda v sprejemni pisarni urada. Uradne ure so vsak dan od 9.00 do 14.30, razen srede (med 9. in 15.30) in petka (med 9. in 14.00). Urad v roku enega tedna v pisni obliki potrdi prejem prijave na prijaviteljev naslov za obveščanje.

Naknadno vložene sestavine prijave znamke oziroma dopolnitve prijave morajo vsebovati podpis prijavitelja oziroma njegovega zastopnika in biti označene s številko prijave znamke.

2. Seznam blaga ali storitev

V seznamu blaga ali storitev se z njihovim dejanskim nazivom naštejejo proizvodi oziroma storitve, ki se bodo označevali s prijavljenim znakom. Proizvodi in storitve morajo biti razvrščeni in označeni po mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev – Nicejski klasifikaciji (www.uil-sipo.si/uploads/media/uil_Nicejska-klasifikacija-10.pdf), in sicer tako, da se najprej navede številka razreda iz te klasifikacije, nato pa proizvodi oziroma storitve, zajeti s temi razredi (primer: razred 5: farmacevtski proizvodi; razred 29: mlečni izdelki).

Priporočljivo je, da se pri navedbi proizvodov oziroma storitev uporabljajo izrazi iz mednarodne klasifikacije. Seznam proizvodov in storitev se kasneje ne sme dopolniti oziroma razširiti z novimi proizvodi ali storitvami.

3. Prikaz znaka

Z znamko se sme zavarovati samo znak, ki je primeren za razlikovanje blaga oziroma storitev v gospodarskem prometu. Za vsak znak se vloži posebna prijava, v postopku pa se znak ne sme bistveno spremeniti. Znak je v črno-beli tehniki ali v barvah, lahko pa je tudi tridimenzionalen.

Če je znak sestavljen samo iz besed, črk, števil ali njihovih kombinacij in ne vsebuje nobenega figurativnega elementa (verbalna znamka), se te besede, črke ali številke s tiskalnikom ali pisalnim strojem vpišejo v rubriki 5 obrazca SIPO Z-1. V tem primeru ni potrebno priložiti dodatnih izvodov prikaza znaka. Urad tak znak objavi v standardnih črkah, ki jih uporablja.

Če vsebuje znak figurativni element ali če je v posebnem grafizmu ali v barvi oziroma barvah, se prikaz znaka nalepi na prvi, drugi in tretji list obrazca SIPO Z-1 (rubrika 5). Dodatno se priložita še dva izvoda prikaza znaka.

Če je znak tridimenzionalen, se priložijo prikazi znaka, iz katerih je razvidna tridimenzionalnost znaka, lahko pa se priloži tudi opis tridimenzionalnega znaka.

Znak mora biti izdelan tako, da gre v kvadrat s stranico 80 mm, mora biti jasen, izdelan na kakovostnem papirju ter primeren za reprodukcijo.

4. Registracija znaka

Kot znamka se sme registrirati vsak znak, ki omogoča razlikovanje blaga ali storitev enega podjetja od blaga ali storitev drugega podjetja in ga je mogoče grafično prikazati. Zakon v 42. členu našteva vrste znakov, ki jih je mogoče registrirati, v 43. členu pa določa razloge, zaradi katerih se znak ne more registrirati kot znamka.

Kot znamko ni možno registrirati znakov, ki vsebujejo ali posnemajo grbe, zastave in druge državne simbole, ki so zavarovani v Republiki Sloveniji na podlagi 6.ter člena Pariške konvencije, razen če so pristojni organi zanje izdali dovoljenje za registracijo. Na enak način so zavarovani tudi grbi, zastave, simboli, okrajšave in imena mednarodnih meddržavnih organizacij. Več o tem najdete na spletišču Svetovne organizacije za intelektualno lastnino (WIPO) www.wipo.int/article6ter/en/, kjer je tudi podatkovna baza tako zavarovanih znakov *6ter Express* (www.wipo.int/ipdl/en/6ter/).

Slovenskega grba, zastave ali njunih sestavnih delov oz. slovenske narodne zastave ter besedila in notnega zapisa melodije himne pa ni mogoče zavarovati ali uporabljati kot znamko, razen kolektivnih znamk, katerih nosilci so ministrstva ali Vlada Republike Slovenije (8. člen Zakona o grbu, zastavi in himni Republike Slovenije ter o slovenski narodni zastavi, Uradni list RS, št. 67/1994).

Če urad ugotovi, da prijavljeni znak ne nasprotuje določbam 42. in 43. člena zakona, objavi prijavo znamke v svojem uradnem glasilu. V treh mesecih od dneva objave prijave znamke lahko imetnik prej registrirane znamke pri uradu vloži pisni ugovor zoper registracijo znamke. Urad namreč ne izvaja popolnega preizkusa, torej po uradni dolžnosti ne preverja, ali bi morebitna registracija znamke kršila starejše pravice tretjih.

5. Pristojbine

Višina pristojbine je odvisna od skupnega števila razredov iz seznama blaga ali storitev. Če je število razredov večje od tri, se za vsak nadaljnji razred plača dodatna pristojbina. Prav tako se plača dodatna pristojbina za prijavo kolektivne znamke.

Pristojbine se plačujejo na račun pri Upravi RS za javna plačila št. 01100-1000307004, sklic (11) 21318-7111045-oznaka prijave (IBAN: SI56011001000307004, SWIFT/BIC: BSLJSI2X, UPN koda namena: GOVT). Kot oznaka prijave se vpiše ničla, zadnjih 5 cifer iz številke prijave in dvoštevlična letnica iz številke prijave (prvi dve cifri oz. pri 9-mestni številki prijave 3. in 4. cifra). Če številka prijave še ni določena, se kot oznaka prijave vpišejo štiri ničle in cela letnica vložitve prijave. Namen plačila npr.: »za prijavo znamke št. ...«. Potrdilo o plačilu pristojbine je potrebno predložiti uradu.

Opomba: Ta informacija je le pripomoček. Prijava znamke mora v celoti ustrezati določbam zgoraj navedenih predpisov. Za pomoč glede sestave in vložitve prijave se lahko obrnete na Info točko urada v času uradnih ur na telefonski številki 01 620 31 01 ali na naslovu info@uil-sipo.si.

(21.06.2012)

Urad RS za intelektualno lastnino
Kotnikova 6, 1000 Ljubljana
T: 01 620 31 01, F: 01 620 31 11
<http://www.uil-sipo.si>

IZVLEČEK IZ ZAKONA O INDUSTRIJSKI LASTNINI
(Uradni list RS, št. 51/06 – uradno prečiščeno besedilo)

42. člen
(predmet varstva znamke)

(1) Kot znamka se sme registrirati kakršenkoli znak ali kakršnakoli kombinacija znakov, ki omogočajo razlikovanje blaga ali storitev enega podjetja od blaga ali storitev drugega podjetja in jih je mogoče grafično prikazati, kot so zlasti besede, vključno z osebnimi imeni, črke, številke, figurativni elementi, trodimenzionalne podobe, vključno z obliko blaga ali njihove embalaže, in kombinacije barv kot tudi kakršnakoli kombinacija takih znakov.

(2) Pri presoji, ali se znak lahko registrira kot znamka, se upoštevajo vse dejanske okoliščine, zlasti trajanje uporabe znaka.

(3) Narava blaga ali storitev, na katere se nanaša znamka, ne sme biti v nobenem primeru ovira za registracijo.

43. člen
(absolutni razlogi za zavrnitev znamke)

(1) Kot znamka se ne sme registrirati znak:

- a) ki ne more biti znamka;
- b) ki je brez slehernega razlikovalnega učinka;
- c) ki lahko v gospodarskem prometu označuje izključno vrsto, kakovost, količino, namen, vrednost, geografski izvor ali čas proizvodnje blaga ali opravljanja storitev ali druge značilnosti blaga ali storitev;
- d) ki vsebuje ali sestoji iz geografske označbe, ki označuje vina ali žgane pijače, če se prijava znamke nanaša na vina ali žgane pijače, ki nimajo takega izvora;
- e) ki sestoji izključno iz znakov ali označb, ki so postali običajni v jezikovni rabi ali v dobroverni in ustaljeni praksi trgovanja;
- f) ki sestoji izključno iz oblike, ki izhaja iz same narave blaga ali je nujna za dosego tehničnega učinka ali daje blagu bistveno vrednost;
- g) ki nasprotuje javnemu redu ali morali;
- h) ki zavaja javnost, zlasti glede narave, kakovosti ali geografskega izvora blaga ali storitev;
- i) ki vsebuje uradne znake ali punce za kontrolo ali jamstvo kakovosti blaga ali jih posnema;
- j) za katerega ni bilo izdano dovoljenje pristojnih organov in mora biti zavrnjen na podlagi 6.ter člena Pariške konvencije;
- k) ki vsebuje ali posnema znamenja, embleme ali grbe, ki niso obseženi s 6.ter členom Pariške konvencije, vendar imajo poseben javni pomen, razen če so pristojni organi zanje izdali dovoljenje za registracijo;
- l) ki vsebuje označbo porekla blaga ali geografsko označbo, registrirano v skladu z Uredbo (EGS) št. 2081/92 z dne 14. julija 1992 o varstvu geografskih označb in označb izvora za kmetijske proizvode in živila (UL L 208/92, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2081/92/EGS), ali je iz nje sestavljen, če so podane okoliščine iz 13. člena Uredbe 2081/92/EGS, in se nanaša na isto vrsto blaga, pod pogojem, da je bila prijava znamke vložena po datumu vložitve prijave za registracijo označbe porekla blaga ali geografske označbe pri Komisiji.

(2) Za znamke, ki so pridobile razlikovalni učinek z dolgotrajno uporabo, se ne uporabljajo točke b), c) in e) prejšnjega odstavka.

(3) Znak, ki ne sme biti registriran zaradi nasprotovanja določbam j) in k) prvega odstavka tega člena, ker vsebuje ime, kratico, državni grb, emblem, zastavo ali kakšen drug uradni znak Republike Slovenije ali njegov del, ni dovoljeno uporabljati v gospodarskem prometu brez soglasja Vlade Republike Slovenije.

44. člen
(relativni razlogi za zavrnitev znamke)

(1) Kot znamka se nadalje ne sme registrirati znak:

- a) ki je enak prejšnji znamki druge osebe in če so blago ali storitve, za katere je registracija zahtevana, enaki blagu ali storitvam, za katere je registrirana prejšnja znamka;
- b) ki je enak ali podoben prejšnji znamki druge osebe in če so blago ali storitve, na katere se nanašata znak in znamka, enaki ali podobni, zaradi česar obstaja verjetnost zmede v javnosti, pri čemer verjetnost zmede vključuje verjetnost povezovanja s prejšnjo znamko;
- c) ki je enak ali podoben prejšnji znamki druge osebe, ki je registrirana za blago ali storitve, ki niso enaki ali podobni blagu ali storitvam, za katere je bila registracija zahtevana, če bi uporaba takega znaka brez upravičenega razloga izkoristila ali oškodovala razlikovalni značaj ali ugled prejšnje znamke ali če bi uporaba takega znaka nakazovala povezanost med blagom ali storitvami in imetnikom prejšnje znamke in bi to utegnilo škodovati interesom imetnika prejšnje znamke;
- d) če je enak ali podoben znamki ali neregistriranemu znaku, ki je v Republiki Sloveniji znana znamka v smislu člena 6.bis Pariške konvencije ali tretjega odstavka 16. člena Sporazuma TRIPs;
- e) če imetnik znamke, registrirane v kakšni državi članici unije, ustanovljene na podlagi Pariške konvencije (v nadaljnjem besedilu: Pariška unija), ali Svetovne trgovinske organizacije (v nadaljnjem besedilu: WTO), dokaže, da je ta znak brez njegovega pooblastila prijavil njegov posrednik ali zastopnik na svoje ime;

f) če bi njegova uporaba nasprotovala prej pridobljenim pravicam do imena, osebnega portreta, označbe za rastlinsko sorto, geografske označbe ali drugi pravici industrijske lastnine ali prej pridobljeni avtorski pravici, razen če je imetnik prej pridobljene pravice izrecno soglašal z registracijo takega znaka.

(2) Prejšnja znamka po prejšnjem odstavku pomeni:

- a) znamko, ki je bila prijavljena ali registrirana v Republiki Sloveniji na podlagi nacionalne prijave pred datumom vložitve prijave kasnejše znamke ali datumom prednostne pravice, če je ta zahtevana;
- b) znamko, za katero je bilo zahtevano varstvo v Republiki Sloveniji na podlagi mednarodne prijave pred datumom vložitve prijave kasnejše znamke ali datumom prednostne pravice, če je ta zahtevana.

99. člen

(preizkus prijave na absolutne pogoje za zavrnitev znamke)

(1) Urad pred objavo prijave znamke preveri, ali je ob upoštevanju 42. in 43. člena tega zakona prijavljeni znak mogoče registrirati kot znamko. Pri prijavi kolektivne znamke Urad dodatno preveri, ali prijava ustreza zahtevam iz 45. in 46. člena tega zakona.

(2) Če Urad ugotovi, da prijavljeni znak ustreza zahtevam iz prejšnjega odstavka, objavi prijavo znamke.

(3) Če Urad ugotovi, da prijavljeni znak ne ustreza zahtevam iz prvega odstavka tega člena, prijavo znamke v delu ali v celoti zavrne.

100. člen

(nasprotujoče mnenje tretjih)

(1) Po objavi prijave znamke lahko vsakdo Uradu sporoči svoje mnenje, da prijavljenega znaka ob upoštevanju 42. in 43. člena tega zakona ni mogoče registrirati kot znamko, in navede razloge.

(2) Oseba, ki predloži takšno mnenje Uradu, ni stranka v postopku pred Uradom.

(3) Urad obvesti prijavitelja znamke o mnenju tretjih iz prvega odstavka tega člena. Prijavitelj lahko Uradu odgovori in navede svoje razloge glede prejetega mnenja tretjih.

101. člen

(ugovor zoper registracijo znamke)

(1) V treh mesecih od dneva objave prijave znamke lahko imetnik prejšnje znamke pri Uradu vloži pisni ugovor zoper registracijo znamke.

(2) Ugovor lahko temelji le na razlogih iz 44. člena tega zakona in mora vsebovati ustrezne dokaze.

(3) Ugovor po prvem odstavku tega člena lahko vloži tudi imetnik znamke, ki je registrirana v kakšni državi članici Pariške unije ali WTO in ki jo je v Republiki Sloveniji prijavil njegov posrednik ali zastopnik brez njegovega soglasja.

(4) Če je podlaga za ugovor točka f) prvega odstavka 44. člena tega zakona, lahko ugovor po tem členu vloži tudi imetnik prej pridobljene pravice iz točke f) prvega odstavka 44. člena tega zakona.

(5) Hkrati z vložitvijo ugovora ali najkasneje v treh mesecih od vročitve poziva Urada se plača pristojbina za ugovor in predloži pooblastilo za zastopanje, če je ugovor vložen po zastopniku.

(6) Če vložnik umakne ugovor, umika kasneje ne more preklicati.

(7) Če ugovor ne izpolnjuje pogojev iz tega člena, se šteje, da ni bil vložen.

IZVLEČEK IZ PRAVILNIKA O VSEBINI PRIJAVE ZNAMKE

(Uradni list RS, št. 102/01)

4. člen

(prikaz znaka)

(1) Urad uporablja črke in številke, ki jih ima za standardne. Če prijavitelj želi, da bi bila znamka registrirana in objavljena v teh znakih, mora podati izjavo o tem.

(2) Znak v črkah ali številkah, vključno z ločili, oziroma njihove kombinacije, ki je izpisan v standardnih črkah v latinici oziroma rimskih ali arabskih številkah, ki jih urad uporablja, pomeni znak v besedi z običajnimi črkami.

(3) Če je prijavljeni znak v besedi z običajnimi črkami, številkami, vključno z ločili, se te besede, črke, ločila, ali številke

oziroma njihove kombinacije vpišejo s tiskalnikom ali pisalnim strojem na ustreznem mestu v obrazcu SIPO-Z1. V tem primeru ni potrebno priložiti izvodov prikaza znaka.

- (4) Če vsebuje prijavljeni znak figurativni element, kot je na primer barva ali kombinacija barv, posebna oblika črk in drugi elementi, se znak nalepi na ustreznem mestu na prvi, drugi in tretji list obrazca SIPO-Z1. Prijavi znamke se priložita še dva istovetna prikaza znaka.
- (5) Znak mora biti izdelan tako, da gre v kvadrat s stranico 80 mm, pri čemer razdalja med dvema najbolj oddaljenima točkama na znaku (vodoravno, navpično ali v premer) ne sme biti manjša od 15 mm.
- (6) Znak mora biti jasen, izdelan na kakovostnem papirju ter primeren za reprodukcijo.
- (7) Pri tridimenzionalni znamki mora biti znak izdelan tako, da je razvidna tridimenzionalnost, lahko pa se priloži tudi opis tridimenzionalnega znaka.
- (8) Prikaz znaka ne sme vsebovati črtnih kod, splošno znanih kratic za označevanje pravic industrijske lastnine, kot so na primer R v krogu, TM ali podobno.

5. člen **(seznam blaga ali storitev)**

- (1) V seznamu blaga ali storitev iz točke c) prvega odstavka drugega 2. se z njihovim dejanskim nazivom navedejo blago ali storitve, za katere se zahteva znamka.
- (2) Blago ali storitve morajo biti razvrščeni in označeni po nicejski klasifikaciji, in sicer tako, da se najprej navedejo številke razredov nato blago ali storitve, zajeti s temi razredi. Priporočljivo je, da se pri navedbi blaga ali storitev uporabljajo izrazi iz nicejske klasifikacije.
- (3) Blago ali storitve, ki jih je glede na nicejsko klasifikacijo mogoče razvrstiti v dva ali več razredov, morajo biti navedeni z izrazi, uporabljenimi v mednarodni klasifikaciji, tako da je mogoče iz formulacije sklepati, v kateri razred spadajo.